

Nr 61.

Ankom till riksdagens kansli den 8 maj 1929 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående åtgärder för stödjande av fiskerinäringen.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 186, av herr *Osberg* har hemställts, att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta skyndsamt utreda, vilka åtgärder, som böra vidtagas för att stödja fiskerinäringen, i synnerhet när det gäller att bedriva fiske på avlägsna fiskevatten, samt att undersöka möjligheten av att sådant stöd kan utgå i form av premielån och till riksdagen framlägga det förslag, som av utredningen kan föranledas.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat yttrande från lantbruksstyrelsen, vilket såsom bilaga fogats vid detta utlåtande.

I motionen har icke pekats på någon annan utväg till fiskerinäringens understödjande, än att staten skulle anordna premielån för fiskare. Motionären förmenar, att denna väg skulle vara framkomlig, men antyder icke närmare, på vilket sätt en dylik verksamhet kunde tänkas anordnad. Lantbruksstyrelsen uttalar i sitt yttrande, att det ville förefalla styrelsen som om den form av understöd, som lämnas för bildande av egnahemsjordbruk genom premielånen, knappast kunde tillämpas på fiskerinäringen. Utskottet delar denna styrelsens uppfattning. Vid sådant förhållande har utskottet — ehuru utskottet givetvis behjärtar motionens syfte — icke ansett den erbjuda tillräcklig grundval för en skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning. Utskottet utgår därvid självfallet från den förutsättningen, att vederbörande myndigheter, till vilkas område det hör att uppmärksamma fiskerinäringens läge och behov, även utan hänvändelse från riksdagens sida verkställa de utredningar och framställa de förslag, vartill omständigheterna må giva anledning.

Utskottet.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen II:186 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 maj 1929.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Nilsson* i Kabbarp, *Andersson* i Fältenborg, *von Stockenström, Granath, Gabrielsson, Kropp* och *Anders Henriksson*; samt

från andra kammaren: herrar *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Häste, *Sköld, Carlström, Uddenberg, Weibull, Lindgren* och *Pehrsson* i Bramstorp.

Bilaga.

Till riksdagens jordbruksutskott.

Genom remiss har Kungl. Maj:t anbefallt kungl. lantbruksstyrelsen att till eder avgiva yttrande över, bland annat, den till eder remitterade motionen nr 186 i andra kammaren, vari föreslås, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående de åtgärder, som borde vidtagas för att stödja fiskerinäringen, isynnerhet när det gällde att bedriva fiske på avlägsna fiskevatten, samt undersökning av möjligheten för att ett sådant stöd kunde beredas i form av premielån.

Med anledning härav får lantbruksstyrelsen anföra följande.

Motionären synes i främsta rummet avse att genom införande av premielån på fiskerinäringens område fiskarna borde uppmuntras att uppsöka avlägsna och nya fiskeområden och därigenom skapa ökade förutsättningar för ett lönande fiske.

Motionären framhåller ock, att svenska fiskare redan hava sökt sig ut till avlägsna internationella fiskeplatser till exempel vid Island, vissa bankar i nordöstra Atlanten samt Doggers bank. I vissa fall hade fisket lyckats rätt bra, i andra fall hade behållningen varit ringa och icke sällan hade det misslyckats. Detta misslyckande hade enligt motionärens mening orsakats av flera omständigheter, olämpliga redskap, otillräcklig erfarenhet på de nya områdena m. m.

Förhållandet är emellertid det, att bohusländska fiskare under långliga tider idkat fiske både i nordöstra Atlanten och på Doggers bank och även

på andra vidsträckta områden av Nordsjön. Detta fiske har, liksom fiske i allmänhet, bedrivits med växlande framgång. Ogynnsamma år hava omväxlat med gynnsamma. Även vid Island hava bohusfiskare under en följd av år med växlande lycka idkat fiske. Planer synas också vara å bane att i år avsevärt utvidga detta fiske. Lantbruksstyrelsen tillåter sig att i detta avseende hänvisa till fiskeriintendentens i västra distriktet yttrande över motionen nr 190 i andra kammaren om ett räntefritt lån till föreningen för svenska havsfiskets befrämjande u. p. a., vilket yttrande åtföljer lantbruksstyrelsens denna dag över sagda motion till eder avgivna yttrande. Bohusländska fiskare äro också sedan lång tid tillbaka vida kända för sina färder till avlägsna fångstplatser.

Måhända kunde dock det bohusländska fisket, som motionären uppenbarligen åsyftar, hava gagn av att det i än större omfattning förlades till avlägsna områden och av att därvid nya fiskemetoder komme till användning.

Motionären synes hysa den uppfattningen, att ett sådant syfte skulle kunna nås genom någon form av premielån. Lantbruksstyrelsen vill det emellertid förefalla, som om den form av understöd, som lämnas för bildande av egnahemsjordbruk genom premielånen, knappast kunde tillämpas på fiskerinäringen. Härför äro förhållandena alltför olikartade på de båda områdena, och det torde bliva svårt att finna en lämplig form av premielån för lån för fisket. Tvivel torde ock kunna råda därom, huruvida det är lämpligt att på detta sätt lämna statsunderstöd till fisket. Snarare torde det vara lämpligare att gå tillväga på det sätt, att staten i förekommande fall genom av statsmedel helt eller delvis bekostade försöksexpeditioner låte undersöka, huruvida möjligheter funnes att bedriva ett lönande fiske på nya områden eller med nya fiskemetoder. Enligt lantbruksstyrelsens mening skulle det vara önskligt, att riksdagen vid behov ställde härför erforderligt belopp till Kungl. Maj:ts förfogande. Det nu utgående anslaget till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen är otillräckligt för dylika ändamål.

Då fiskerinäringen emellertid befinner sig i ett betryckt läge och motionären icke uteslutande synes hava tänkt sig premielån såsom form för statens stöd åt densamma, har lantbruksstyrelsen intet att erinra mot motionärens förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning i ämnet.

Stockholm den 30 mars 1929.

ERIK INSULANDER.

K. A. Andersson.